

O d e t i l

Mor og Far/Birthe og Erik/Farmor og Farfar
på guldbryllupsdagen

tekst: g+s, med tak til Aakjær
mel.: "Jens Vejmand"

-
1. Hvortil nu denne stimlen,
alarm og gøren ved,
når bedst dog tiden rinder
i ro og stille fred?
Jo, vi vil såmænd fejre
et gammelt frønnet par,
som siden fem og tred've
tilsammen levet har.
  2. De har et hus i Virum-
(når ret skal være ret:
en murermesterkasse,
hvor malingen er slet).
Her har vi været samlet
til mangt et gæstebud,
og de kun nødig flytter,
før de skal bæres ud.
  3. Når Farfar drog til staden
i første morgengry,
-så kimed telefonen
påny, påny, påny,
og Farmor blev urolig,
hvad var der sket, mon dog?
Jo, det var såmænd Farfar,
som atter skifted tog!
  4. Nu ser du dem hver morgen
ved deres spisested,
hun søber havregrøden-
så trægt den glider ned-
han rømmer sig og skænker
af potten nok en slat
og får af dagens tidning
et skønsomt referat.
  5. Men færdes du på egnen
i sol og stille vejr,
og undrer dig ved synet
af to som trasker der,
er det s'mænd nok vor Farmor
der med sin hjerte mand,
får gået løs på livet
langs Furesøens vand.
  6. Når Farfar selv har ordet,
hans liv var fuldt af sten,
som martyr han jo fødtes,
til selvynk aldrig sen.
Men tænker du: Hvem jævned
hans vanskelige vej?
er svaret givet: Farmor!
for hun er stærk og sej.
  7. Nu vil vi løfte glasset,
mens øjet står i vand,
og ønske jer til lykke,
så kraftigt som vi kan:
Vi håber, I må holde
så længe, som I ka'.
De gamle længe leve!
Hurra, Hurra, Hurra!